

**THE COMBINATION OF SOCIO-CULTURAL CAPITAL  
IN A SINGLE PARADIGM OF NATIONALITY**

**ПОЄДНАННЯ СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНОГО КАПІТАЛУ  
В ЄДИНІЙ ПАРАДИГМІ НАРОДНОСТІ**

**Riabinin O. V.    Рябінін О. В.**

*Assistant-trainee  
at the Violin Department*      *асистент-стажист кафедри скрипки*

**Rukomoinikova O. O.    Рукомойнікова О. О.**

*Creative Graduate Student  
at the Violin Department  
Ukrainian National Tchaikovsky  
Academy of Music  
Kyiv, Ukraine*      *творчий аспірант кафедри камерного  
ансамблю  
Національна музична академія  
України імені П. І. Чайковського  
м. Київ, Україна*

**Riabinina N. O.    Рябініна Н. О.**

*PhD Student at the Department  
of Economics, Entrepreneurship  
and Economic Security  
State Tax Universit  
Irpri, Kyiv region, Ukraine*      *аспірантка кафедри економіки,  
підприємництва та економічної  
безпеки  
Університет податкової служби  
України  
м. Ірпінь, Київська область, Україна*

Сьогодення диктує нам розширення можливостей вивчення суспільства і роль людини в цьому суспільстві, розвиваючи наукові міждисциплінарні концепції в усіх областях наукового простору. Ми спостерігаємо поєднання культури і соціології, психології і економіки. Актуальною темою сучасності є поєднання розуміння і впровадження культури в соціалізацію суспільства, висвітлюючи соціально-культурні прагнення. На кінці минулого століття виділення чотирьох базових видів капіталів соціологом П. Бурд'є: економічного (товар, гроші), культурного (освіта, культура), соціального (соціальні мережі, відносини, приналежність) символічного (авторитет, престиж, визнання, репутація), в зв'язку з розвитком, дослідженнями та поширенням наукових теорій список доповнився особистим, політичним, інформаційним, людським, цифровим, реальним (фізичним) та іншими капіталами. Всі нові види капіталів перетинаються один з одним, маючи можливість взаємної конвертації, впливаючи на результативність: економіко-фінансовий політичний капітал (обсяг грошей на вплив електорального ресурсу політика), інформаційний політичний капітал (вплив СМІ на погляди виборців), символічний культурний капітал (авторитет майстрів мистецтва), особистий економічний капітал (чарівність та особливі якості при підписанні контракту), тощо. Одним із

цікавих напрямлень сучасної науки є міждисциплінарна концепція соціального капіталу, яка безпосередньо ставить конкретні питання буття, благополуччя, щастя та розвитку суспільства, беручи за основу соціальні мережі, спілкування та взаємини, спираючись на довіру і повагу. На сьогоднішній день соціальний капітал направляє свої принципи на новий напрямок розуміння стратегії суспільства: найактуальнішим напрямком сьогодення постає особистість. Ми вважаємо, що «соціальний капітал – це сучасне суспільне благо, користь товарищкості, яке розвивається та створюється людиною для досягнення та прагнення власних пріоритетів, при соціальній взаємодії суспільства між собою, включаючи добру солідарність між людьми чи групами, полягаючи на спільні соціальні структури» [1]. Соціальний капітал поділяють на дві вагомні класифікації: мережі та соціальні структури, основою є довіра та норми, які в свою чергу поділяють на типи: структурний, когнітивний та реляційний. Усі класифікації, типи, підтипи та виміри соціального капіталу пов'язані та посилюють один одного і несуть функцію взаємозаміни та перетинання.

Поєднання соціального і культурного капіталу дає можливість правильного сприяння народної культури і пам'яті при взаємодії, співпраці, спілкуванні, використовуючи новітні технології та інноваційні засоби зв'язку. Вивчення та аналіз самої людини, її поведінки при вирішенні питань, багатовекторність знань, компетентність та глибокий інтелект, взаємовідносини та зв'язки, які впливають на подальший розвиток, свідомість та повага до історії, культурна складова та емоційна стійкість стають основним драйвером сучасності. Учасники процесу, починаючи з особистості до батьків, вчителя, друга чи наставника, виступають у ролі партнерів, на основі довіри та поваги у вирішенні спільних цілей, які спрямовані на підвищення рівня життя, збереження пам'яті, розвиток народної ідентичності та національної гордості і процвітання майбутніх поколінь. І не останню роль грає культура, народність, українська музика. Соціально-культурний капітал, це щось більше, ніж прості людські перемовини чи стосунки, це низька факторів, які долучають, перетинаючись між собою, довіру, соціальні норми та ідентичність, єдиною групою структурною приналежністю, що об'єднує з музикою, культурою.



**Рис. 1. Соціально-культурний капітал. Джерело: створено автором**



В складний час нашої країни тема народної музики прониклива і актуальна. Фольклорна тема займає особисту роль та значення в камерно-інструментальній музиці, стаючи, в більшості, началом основи розвитку, збагачуючи кольорово-темброву палітру, ускладнюючи мелос, виділяючись особливим колоритом стає рідним і зрозумілим. Риси національного стилю послідовно зберігалися та відточувалися, які характерні тільки для народної музики, які і в області ладу та ритму домінує стереотипність. Ладова організація народної музики пов'язана з ритмічністю: поза ритмічної структури лад не виявляється. Складні взаємостосунки ритмічних та ладових стійких та нестійких звуків знаходяться в основі музичного інтонування як процесу і можуть бути розшифровані тільки в контексті стилістично конкретного мелодичного становлення. Кожна музична культура має свої стилістичні нормативні лади. Лад визначається не тільки по звукоряду, але і супідрядності ступенів, окремих для кожного ладу. Лад, через ритмічно-синтаксичний контекст, виявляється консистенцією музичної структури твору, і тим самим залежить не тільки від ритму, але і від багатоголосся (якщо воно є) а також тембру та манери виконання, в свою чергу виявляючи динаміку ладу. Значення ритму в народній музиці (фольклор) настільки велике, що помічається тенденція абсолютизувати його, висуваючи ритмо-формули в якості основи творчості. Величезну роль грають короткі ритмо-формули, затверджені як простим повтором (обрядові та танцювальні мелодії) так і складною поліритмією різного складу. Ритмічні форми багатогранні, осмислюються вони тільки в зв'язку з жанрово– та стилістично-конкретними явищами». [2].

Висновок. Поєднання вивченого та зрозумілого народного музичного мистецтва та сучасної багатовекторної теорії соціального капіталу (соціальні мережі та мережевий зв'язок), на нашу думку, розкриває можливості розуміння сучасним поколінням давнину і історію.

### Література:

1. Рябініна Н.О. Конвергенція соціального капіталу економічного розвитку України та державних органів на шляху європейської інтеграції. Науковий вісник УжНУ. Серія. Міжнародні відносини та світове господарство. Випуск 44. Стр. 69-77. <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2022-44-11>.

2. Рукомойнікова О. Рябінін О. Українська ідентичність народного коріння як конвергенція музичного простору XX-XXI століття. Baltic Journal of Legal and Social Sciences, Number 3. Riga, Latvia: «Baltija Publishing», 2021, 204 pages. стр. 144-153. BJJSS\_3\_2021\_новий\_сайт.pdf